

הפסח, יוכל לאכול את לחמי החמץ רק עד שעה רביעית של יום.

ובשבעות גם כן לא יוכל להביאו, כי לדעת תנא קמא נדרים ונדבות אינם קרבים ביום טוב.

ואם כן, אם לא יביא את תודתו בחג הסוכות, [בחולו של מועד] יצטרך לבוא בשבילה פעם אחרת לירושלים, שהרי בשאר רגלים לא יוכל להביאה, ולכן טוב לו שיביאנה בחג הסוכות.

ב. לדעת רבי שמעון – המאחר להביא נדרו, אינו עובר על הכתוב "לא תאחר", אלא כשיעברו שלושה רגלים כסדרם, כלומר (א) פסח (ב) שבועות (ג) סוכות, ונמצא שאם נדר אחר הפסח, אינו עובר עד שיעברו חמישה רגלים, (א) שבועות (ב) סוכות (ג) פסח (ד) שבועות (ה) סוכות.

- מתחילה היה נראה, שראייתו מלשון הכתוב, "בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת".

- אולם בברייתא נוספת מבואר, שראייתו ממה שהזכירה תורה "ובְּחַג הַסֻּכּוֹת" בפירוש, ולא היה צריך, כי כל הענין מדבר בחג הסוכות, אלא ללמד שהוא האחרון, ואין עוברים בבל תאחר, עד שיעברו שלושה רגלים כסדרן.

ולפי זה, דווקא מי שנדר קודם הפסח, להביא תודה, עליו להביאה בסוכות הראשון שיגיע, שהוא הרגל השלישי כסדר הרגלים אחר נדרו, ואם לא יביא בסוכות, עובר בבל תאחר. אבל אם נדר אחר הפסח, אינו צריך להביא דווקא בסוכות הראשון, שהרי עד הסוכות השני עדיין אינו עובר בבל תאחר.

ג. לדעת רבי אלעזר ברבי שמעון – הסיבה שנאמר בפירוש "ובְּחַג הַסֻּכּוֹת", ללמד, שהמאחר להביא נדרו, עובר בבל תאחר, כשיעבור עליו חג הסוכות, בין אם הוא סמוך לו ובין אם אינו סמוך לו. ונמצא, שכשנדר קודם הסוכות, כשיעבור עליו רגל אחר, עובר בבל תאחר, וכשנדר קודם הפסח, רק כשיעברו עליו שלושה רגלים, עובר בבל תאחר.

ואמרו, שרבי אלעזר ברבי שמעון חולק עם תנא קמא בדבר נוסף, שלדעת תנא קמא נדרים ונדבות אינם קרבים ביום טוב, ולדעת רבי אלעזר ברבי שמעון קרבים הם ביום טוב, ויכול להקריב ביום טוב של סוכות, ולא רק בחולו של מועד.